

רכבת "החופש" יצאה לדרך

חזרתי משנה וחצי עבודה באוסטרליה. עוד לא הספקתי לרוקן את הבלון שהייתי והנה טלפון. גדי על הקו רוצה שאסע להונגריה, אז בדיוק במעבר מסוציאליזם לקפיטליזם, ולברזיל, אז ארץ ענייה ענקית.

זה לא היה בתוכנית. חשבתי אז להירגע, מספיק,

אתן קצת לאחרים, אבל מה אתה יכול לענות לבעל הבית. יצאתי. חברתי אל הבוס והתחלנו לקנות את הונגריה ואפשר היה לקנות במחיר מציאה הכל: קולחוזים, ארגוני קניות או כבד אווז.

נסע אתנו מקומי שהכין לנו את ההצעות והפגישות, קולחוז אחר קולחוז כולם ללא פגם

תמורת דולרים ירוקים. הכל בדולרים, רק
בדולרים. יום אחד נסענו במכונית המיוצרת
בגרמניה המזרחית. כל הדרך התבדחנו על פגמיה
ומגושמותה, כשברקע השאלה: מה, ענקית
התעשייה, גרמניה, לא יכולה לייצר אוטו?
התבדחנו עד שהמוביל הגרמני סיפר את הבדיחה
הבאה: רכבת החופש יצאה לדרך ועליה המנהל,
המזכיר והיו"ר. נסעה ונסעה עד שיום אחד נגמר
לה הפחם. נועץ המנהל ביו"ר: מה נעשה? תכניס
את הרהיטים לבית הבליעה, ענה. והמשיכו בגאון
עד ש...נגמרו הרהיטים. נועץ המנהל ביו"ר
שאמר: תכניס את הרצפה. המשיכו ונסעו עד
ש...נגמרה הרצפה. הכניסו את התקרה והקירות

והמשיכו על שגם אלה נגמרו. שאל המנהל את
הקומיסר: מה נעשה עכשיו? והנה רואה הוא את
הקומיסר עומד על הפסים וקורא: חברים, הגענו!